

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten er fortsat tilhænger af professionsbachelor-titlen, klart nok. Det, der er problemet for øjeblikket, er, at man køber noget, som jeg ikke rigtig ved hvad indeholder. Hvis vi først havde haft debatten om professionsbachelor-titlen, hvor vi har en lang række synspunkter til, hvordan den skal være vellykket, jamen så havde vi stået i en anden situation. Men jeg ved jo ikke, hvad det indebærer. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg ikke er minister, og derfor er det ikke mig, der har hjemmel til at føre det ud i livet, og det er da et problem for mig.

Tove Videbæk (KRF):

Målsætningen med disse lovinitiativer er at sikre gode uddannelser, videreudvikle og forbedre især mellemlange videregående uddannelsers indhold og struktur samt sikre videreuddannelser og skabe mere overskuelighed, skabe uddannelsesmuligheder til befolkningen i alle dele af landet, skabe konsekvens og sammenhæng i det samlede videregående uddannelsessystem osv. Alt det kan Kristeligt Folkeparti kun være positiv over for, og vi må nødvendigvis også være positive over for tanken om et samarbejde på tværs og i netværk, da det kan sikre kvalitet, bedre studiemiljøer og bedre udnyttelse af ressourcer. Yderligere kan det give os gode professionsuddannelser som et godt alternativ til universitetsuddannelser.

Men på den anden side mener vi, at forslagene, når vi går ned i detaljerne, mere indeholder struktur og rammer end indhold. Der peges mere på struktur end på, hvordan kvaliteten forbedres.

For et års tid siden var jeg forsigtigt positiv over for de nye tanker i ministerens redegørelse om de videregående uddannelsers institutionelle struktur, og jeg nævnte i min ordførertale, at det ideelle må være, at eventuelle omlægninger sker på de præmisser, som man lokalt vil foretrække.

Lovforslag nr. L 186, L 187 og L 188 handler mest om seminarisektoren og de pædagogiske uddannelser og er i det hele taget mest præget af uddannelser, som er rettet mod den offentlige sektor.

Vedrørende MVU, L 186, har flere høringsberettigede gjort opmærksom på, at de frygter en titelforvirring eller en begrebsforvirring i forhold til bachelortitlen. Således udtaler IDA, Civiløkonomerne, DJØF og ESF, at de har svært

ved at se motivationen for, at loven også skal omfatte eksisterende akademiske mellemuddannelser som diplomingeniører, HA og bachelor i erhvervsprog.

Disse uddannelser er jo akademiske, fungerer under selvstændige lovkomplekser, har et stort arbejdsmarked og er alle blevet evalueret med gode resultater. Evalueringen har derudover påpeget, at uddannelsen snarere har brug for en styrkelse af det teoretiske niveau end det modsatte. Og grundforudsætningerne for praktiske og akademiske uddannelser er og skal være forskellige. Og disse høringsparter er enige med en lang række andre høringsparter, bl.a. Rektorkollegiet og AC, i, at § 2, stk. 2, bør fjernes fra L 186.

Men det væsentligste vedrørende MVU-forslaget er efter min mening nok, at det mest drejer sig om struktur og mindre om indhold, mens det så til gengæld overlades til ministeren eller regeringen at fylde indholdet i og sikre kvalitet og niveau i uddannelserne.

Vedrørende CVU'erne, L 187, mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det er overordentlig vigtigt, at der er mulighed for at vælge et forpligtende samarbejde i stedet for sammenlægning eller fusion, som det er. Der er skitseret tre modeller til oprettelse af et CVU, nemlig en generel sammenlægning eller fusion, partnerskabs-CVU, hvor sammenlægningen af institutionen skal ske senest efter 3 år, og så enkeltstående MVU-institutioner, der kan godkendes som CVU.

Som vi læser forslaget, lægger CVU-forslaget op til centralisering og koncentration af store uddannelsesinstitutioner i storbyerne, som vil få tilført rigtig mange uddannelses- og forskningsmidler, mens institutionerne ude i land-områderne eller institutionerne i byområderne, som bare ikke ønsker at afgive suveræniteten til et CVU, bliver udsultet. Altså et A- og B-hold af uddannelsesinstitutioner på MVU-området. Blandt andre mange seminarier frygter denne situation.

I forhold til nuværende selvejende institutioner er det også afgørende vigtigt, at man i studiestyrelsen har kompetence til ansættelse af det enkelte instituts studierektor. Besættelse af en rektorpost ved en uddannelse er helt afgørende for den enkelte institution. Mange selvejende institutioner er etableret med idégrundlag, identitet, egen profil og tradition, og det ville være helt uacceptabelt, hvis man ikke her